

Andrzej Sosnowski

Sylwetki i cienie

Biuro Literackie ♦ Wrocław 2012

[Epilog]

Nadzieja

Kiedy w niebie mówi się o literaturze, de Man rozmawia z Panem. Kto wie, może w końcu zmieni się ustawodawstwo tego świata. Nie od razu piękne szafirowe tablice czy inne zdumiewające nowiny, lecz może coś niepozornego – coś, co sprawiłoby ulgę naszym mężczyznom i kobietom.

Jaką ulgę? Ach, nie prorodzinną.

Przestrzeń z czasem robi się zaraz ironiczna. Ludzie się przewracają w śliskich miejscach. To jasne, że te miejsca poza czasem (ani żadne inne) nie byłyby możliwe. Jednak gromki śmiech panuje właściwie niepodzielnie i tak chyba nie powinno być.

Z miejsca jest błąd, gdy od razu musi być ironia. I choć przytomny wgląd w kamienne pustkowie ludzkiej niedoli zasadniczo nie podlega kwestii, także cichy śmiech jest na porządku dziennym i nocnym.

(Wszystko się krztusi, trzęsie, dusi, tarza i działa jak młyn na wodę – szyderców.)

Duchem świętym wszelkich trójc i triad zawsze jest ironia. Mówimy o tym samym duchu, który niestrudzenie oscyluje nad wodami. Choćby w tej chwili spójrzmy na morza i rzeki, na jeziora i oceany. Oscyluje? Oscyluje.

Ludzie dowcipnego serca potrafią nawet się opalać przy tych opalizujących oscylacjach.

Słowo Panu zawirowało, zatańczyło, zaczęło figurować i majaczyć nad wodami. Stąd mowa, lecz nie ma substancji; żyją bez istoty kochający i bezustannie upadają w dziwnych miejscach.

Gdyby tak powiedzieć, że słowo zakręciło ramionami jak dziecko, jak paltrak, i zrozumiały to chorągiewki i kogutki wszystkich dzwon-

nic w lśnieniu nagłej ulewy z gradem. To też zostało zapisane. W prostocie uprzejmego serca.

Aberracja.

Lubimy podwójne „r”. Cóż powiemy o Errosie?

Błąd do drugiej potęgi. Lubimy każdą potęgę, *c'est la vision des nombres*. To jest widzenie liczb. *Nous allons à l'Esprit*. Zdążamy do Ducha.

Cofnąć ducha, a wszystko samo z siebie potoczy się dalej bez harmonii, bez melodii. *Point de cantiques*. Żadnych kantyczek. Koniec też tłumaczeń, przekładania.

Czy de Man ostanie się w krzyżowym ogniu kolejnych baśni Pana? Czy Pan pokaże de Manowi Behemota?

Czy de Man zniweczy Panu Behemota, wydobywając kości jako rury miedziane, żebra jako żelazne drągi? Przekonamy się w następnym odcinku.

Dominoes (Domino)

Jesteś w kanonie moich zaćmień, Dominiko.
Ten sen zawiera treści od partnera EMI.
Nie jest on już dostępny w Twoim kraju.
Szukam boskiej *EMI*, nie szukam partnera.
Gasnąc w obłokach, tracąc oparcie w róży
wiatrów (ona nie jest różą), co myślisz?
Seksu pomiędzy nami nie da się wyświecić.
Seksu pomiędzy nami nie da się wykluczyć.
It's just as well. We thrive on disasters.
Mówimy głośno: *We thrive on disasters.*

Kiedyś uczyłem w szkole, nie bez „powodzenia”.
W sensie, że co, kolego? W sensie, że nic, kolego.
Dzisiaj jak nocoświatlik niosę się po morzach.
Dreszcz syrenich fal przejmuje mnie blaskiem,
szafirowa poświata błyszczący jak gwiazdozbiór
sto sążni w dół. Warkocz Bereniki, podwodna
scena z *Das Mädchen mit den Schwefelhölzern*,
tchnienie finezji w morskiej pożodze, gehenna?
Jeden los? Dwa *frissons*. Czy jakieś inne opery?
Progres raka? Pomarańcze? Ja to sobie tańczę.

A jestem jak wyraz, który wychodzi z użycia.
A ten wychodzi z życia pięćdziesiąt trzy lata
i jeszcze nie wyszedł? To jest takie smutne.
Ma stos numinotyków, żeby wejść do nieba.
Coś weźmie przed snem, najlepiej w kąpieli
złoty psalm albo złoty strzał i na skrzydełko
obwoluty lub okładki. *One-size-fits-all*, tyle
mieliśmy przejść i tyle przeżyć. I róż nic a

nic? Kamienie domina i ciepłe kamienie.
Widma jako sylwetki. Sylwetki i cienie.

* * *

Będzie ładna pożoga mórz i oceanów.
Będzie też ryba wielka, która zjada noc.
Lecz niczego nie można studiować prócz
nieszczęścia; szczęśliwi niezmiennie inaczej,
mes filles! mes reines! Nie krzycz. Jest też
w kanonie twoich olśnień Dominika.

I w ten sposób wracamy do początku,
a podróż nawet się jeszcze nie skończyła.
A ponoć w raju najlepszy absynt dają, nic ponadto.
A to też może być jakaś mordęga, bez dwóch zdań.
O *schöner Schein, we love you.*
O *schöner Schein, we lose you.*

Książka dostępna w księgarni

